

MĚCHENICKÝ Č. 1 ČTVRTLETNÍK



ZDARMA / ROČNÍK TŘETÍ

Restaurace Údolí stínů

I když má stavení ve štítu název Restaurace Údolí stínů, známe je spíše jako hospodu u Klímů v Luhu, jak se také dočteme v pravém dolním rohu na pohlednici pana Dvořáka z Davle.

Od nepaměti zde stála tři stavení, sice v dosahu Měchenic, přesto patřila do davelského katastru. První změnu do jejich klidného koutu přinesla stavba železniční trati Modřany – Dobříš v roce 1895. Podle plánu trati jí v cestě stál dům čp. 43 (pana Dufka), proto jej majitel musel zbourat. Nový dům pak postavil za skálou více proti proudu Bojovského potoka.

Také dům čp. 44 Šilingových se mění. Do údolí přichází mladý kovář František Klíma a žení se s Antonii Šilingovou. Aby mohl provozovat kovářské řemeslo, žádá v roce 1905 o povolení postavit si za domem kovárnu, kde opravoval hospodářské nářadí, ale hlavně koval koně. V té době byl ještě v provozu Járkův mlýn, kam hospodáři z okolí sváželi obilí na vozech tažených koňmi.



Jak stavení původně vypadalo vidíme na rodinné fotografii – pohlednici z roku 1916, kterou za války poslala desetiletá Marie velkému bratruvi Bohumírovi, aby na ně nezapomněl. Zprava: otec František Klíma, matka Antonie Klímová chovající na ruce nejmladší dceru Růženku, Marie, za ní nejstarší syn Bohumír, babička Barbora Šilingová a mladší syn Josef.



Po skončení první světové války objevují malebné údolí v těsné blízkosti Klímovic stavení trempové a roku 1924 zde zakládají osadu (viz Měchenický čtvrtletník č. 2/2012). Ale také zdatnější výletníci, kteří na zastávce v Měchenicích vystoupili z vlaku a vydali se proti proudu Bojovského potoka, se chtěli někde napít a odpočinout si. Zpočátku asi stačilo nabídnout něco malého k občerstvení a pár lavic k posezení. Ale později se zřejmě počet návštěvníků spolu s jejich potřebami zvyšoval a stoupal také zájem o dlouhodobější pronájem pokojíků k letnímu pobytu.

Na tyto požadavky reaguje v roce 1932 Klímová rodina přistavením budovy restaurace ke stávajícímu domu (viz pohlednice). V přízemí se nacházela kuchyně, vzadu, směrem k potoku byl lokál a v prvním patře dva pokojíky, které se pronajímaly. Většinou byl zájem o dlouhodobější pronájem – na celé léto. .

Provozu hostince a s ním i celého hospodářství, se později ujímá nejstarší syn Františka Klímy Bohumír, legionář z první světové války, s manželkou Marií. Hospoda nabízela kromě točeného piva i limonády a samozřejmě také studená a vařená jídla – chovali prasata, králíky, slepice, na potoce

kachny a husy. O zásobování zeleninou se staral otec Klíma, vynikající zahradník.

O víkendech se pořádaly různé zábavy, při těch letních bývala zahrada osvětlena lampy. Hosty byli převážně chataři a jejich přátelé. Na tenisové, fotbalové, volejbalové a jiné turnaje se sjížděla družstva ze spřátelených osad z blízkého i dalekého okolí. Také v zimě se osadníci přišli rádi občerstvit do vyhřátého lokálu, když pořádali hokejové zápasy na potoce či různé lyžařské soutěže. Hospoda sloužila nejen jako občerstvovací, ale také jako zásobovací stanice pro celou osadu. Oblíbenost majitelů hospody dosvědčuje fotografie z roku 1934, na které je František Klíma (s fajfkou) v kruhu osadníků, slavících desáté výročí vzniku osady.

Původní cesta vedla mezi Klímovic hospodou a domkem paní Ebrové. Silnice na levé straně potoka, jak ji známe dnes, ještě neexistovala. Vůz musel nejprve projet brodem, který procházel šikmo přes potok, od jímky za viaduktem, směrem k dnešní dřevěné lávce. A provoz zde nebyl malý, vozily se sudy s pivem či jiné zásoby nejen do hospody ke Klímům, ale také dál do údolí, do mlýna a ještě dál do hospůdky pana Brabce. Ta roku 1936 vyhořela, ale její pojmenování



se zachovalo v názvu osady, která kolem ní vyrostla – Brabčárna (viz Měchenický čtvrtletník č. 3/2012).

Hospoda prosperovala až do nástupu komunistů k moci, kdy manželé Bohouš a Marie Klímovi museli provoz hospody ukončit. Sice ještě nějaký čas zde pro zájemce bylo lahvové pivo a limonády k mání, ale kolem roku 1955 hospoda zcela zaniká.

O tom, že hospoda u Klímů v Údolí stísně existovala, sloužila osadníkům a výletníkům, občas i místním, ví dnes už jen hrstka pamětníků.

Celkově – ale ne vždy současně – bylo v Měchenicích až jedenáct hospod či kiosků. Většina z nich však byly restaurace pouze víkendové nebo letní.

Ivana Minksová

Volba prezidenta v obci Měchenice

Ani obci Měchenice se nevyhnul všudypřítomný humbuk okolo volby prezidenta republiky. Diskuze probíhaly na mnoha úrovních a asi málokoho minula otázka: „Koho budeš volit?“ A následné přesvědčování o tom, proč je právě onen kandidát horší než ten druhý, v případě, kdy tazatel volil opačně než ten, komu byla ona otázka položena. Vzbouřené emoce, vyostřená předvolební kampaň, mnohdy přehnané reakce jak kandidátů tak i nás voličů, to vše doprovázelo volbu prezidenta. Výsledek volby pak byl pro mnohé zklamáním, pro mnohé důvodem k radosti a ač je již polovina února a celorepublikový výsledek volby je obecně znám, uvědomujeme si, že ne všichni občané mají přístup na internet a některé z těchto občanů by zajímal i výsledek volby v naší obci. Nejen pro ně je tedy připravena následující informace.

1. kolo volby

Volební účast: 73,49% (449 z 611)

č.	Kandidát Příjmení, jméno, tituly	Navrhující strana	Politická příslušnost	1. kolo	
				hlasy	%
1	Roithová Zuzana MUDr. MBA	Občan	KDU-ČSL	9	2,02
2	Fischer Jan Ing. CSc.	Občan	BEZPP	55	12,35
3	Bobošíková Jana Ing.	Občan	SBB	7	1,57
4	Fischerová Taťana	Občan	KH	16	3,59
5	Sobotka Přemysl MUDr.	Poslanci	ODS	11	2,47
6	Zeman Miloš Ing.	Občan	SPOZ	77	17,30
7	Franz Vladimír Prof. JUDr.	Občan	BEZPP	24	5,39
8	Dienstbier Jiří	Senátoři	ČSSD	42	9,43
9	Schwarzenberg Karel	Poslanci	TOP 09	204	45,84

2. kolo volby

Počet voličů zapsaných

v seznamu voličů: 598

Vydané obálky: 434

Volební účast: 72,58%

Kandidát:

Miloš Zeman Ing.

Karel Schwarzenberg

136 hlasů

297 hlasů

31,4%

68,59%

Tenisová školička

TJ Sokol Měchenice, oddíl tenisu, bude pořádát v květnu a v červnu 2013 tenisovou školičku pro děti. Bude probíhat na místních tenisových kurtech. Přihlášky od 1. dubna 2013 u správce tenisu. Cenu upřesníme na jaře.

Jakékoliv informace a upřesnění získáte od pana Ebra, tel.: 730 146 220 nebo 603 900 446.

Slovo starostky



Vážení spoluobčané,
milí čtenáři,

v dnešním slovu bych Vám ráda v krátkosti představila nové webové stránky obce, které byly v těchto dnech spuštěny. První změny si určitě všimne každý, jedná se o zcela novou grafickou úpravu stránek. Daleko důležitější jsou ovšem změny a novinky v obsahu. Zejména úřední deska zaznamenala významnou změnu, neboť již nebude potřeba se složitě proklikávat na elektronickou úřední desku a zkoumat, co nového na ní přibylo. Vše, co bude vyvěšeno na úřední desce se automaticky objeví i na titulní straně webových stránek. Úřední desku nově naleznete pod úřadem obce a budou na ní vyvěšovány pouze ty dokumenty, které na ni patří. Abyste nemuseli desku hledat, je zrychlený odkaz uveřejněn i v záhlaví stránky. K tomu, aby bylo možno dohledat i starší dokumenty, slouží archiv úřední desky, kam jsem zkopírovala všechny zápisy a pozvánky, které se objevily na webových stránkách obce od jejich vzniku.

Datum vyvěšení jsem nechala původní, proto vyhledávání v dokumentech podle let nebude zcela přesné a např. zápisy z roku 2007 je třeba hledat v archivu roku 2010. Další novinkou je fulltextové vyhledávání, kam stačí napsat heslo, a v hlavním sloupci se objeví všechny informace toto heslo obsahující, což jistě znáte z jiných webových stránek. Další významnou novinkou je kalendář akcí, který naleznete v pravém sloupci. V tomto kalendáři se zobrazují všechny kulturní akce, které se konají v obcích a městech v regionu. Doufám, že se Vám naše stránky budou líbit a pokud budete mít nějaké návrhy či připomínky k jejich obsahu, či fotografie obce, kulturních akcí a podobných, prosím, neváhejte nás kontaktovat na obecní e-mail. Dále bych Vám ráda krátce sdělila některé důležité informace k poplatkům dle platných obecních vyhlášek. Do 30. 6. každého kalendářního roku je povinnost zaplatit poplatek za psa. Tento poplatek zůstává pro letošní rok neměnný. Za prvního psa činí sazba poplatku 200 Kč, za každého dalšího psa 300 Kč. Slevu mají držitelé psa, kteří jsou poživateli invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jejich jediným zdrojem

ku. Datum vyvěšení jsem nechala původní, proto vyhledávání v dokumentech podle let nebude zcela přesné a např. zápisy z roku 2007 je třeba hledat v archivu roku 2010. Další novinkou je fulltextové vyhledávání, kam stačí napsat heslo, a v hlavním sloupci se objeví všechny informace toto heslo obsahující, což jistě znáte z jiných webových stránek. Další významnou novinkou je kalendář akcí, který naleznete v pravém sloupci. V tomto kalendáři se zobrazují všechny kulturní akce, které se konají v obcích a městech v regionu. Doufám, že se Vám naše stránky budou líbit a pokud budete mít nějaké návrhy či připomínky k jejich obsahu, či fotografie obce, kulturních akcí a podobných, prosím, neváhejte nás kontaktovat na obecní e-mail. Dále bych Vám ráda krátce sdělila některé důležité informace k poplatkům dle platných obecních vyhlášek. Do 30. 6. každého kalendářního roku je povinnost zaplatit poplatek za psa. Tento poplatek zůstává pro letošní rok neměnný. Za prvního psa činí sazba poplatku 200 Kč, za každého dalšího psa 300 Kč. Slevu mají držitelé psa, kteří jsou poživateli invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jejich jediným zdrojem

ku. Datum vyvěšení jsem nechala původní, proto vyhledávání v dokumentech podle let nebude zcela přesné a např. zápisy z roku 2007 je třeba hledat v archivu roku 2010. Další novinkou je fulltextové vyhledávání, kam stačí napsat heslo, a v hlavním sloupci se objeví všechny informace toto heslo obsahující, což jistě znáte z jiných webových stránek. Další významnou novinkou je kalendář akcí, který naleznete v pravém sloupci. V tomto kalendáři se zobrazují všechny kulturní akce, které se konají v obcích a městech v regionu. Doufám, že se Vám naše stránky budou líbit a pokud budete mít nějaké návrhy či připomínky k jejich obsahu, či fotografie obce, kulturních akcí a podobných, prosím, neváhejte nás kontaktovat na obecní e-mail. Dále bych Vám ráda krátce sdělila některé důležité informace k poplatkům dle platných obecních vyhlášek. Do 30. 6. každého kalendářního roku je povinnost zaplatit poplatek za psa. Tento poplatek zůstává pro letošní rok neměnný. Za prvního psa činí sazba poplatku 200 Kč, za každého dalšího psa 300 Kč. Slevu mají držitelé psa, kteří jsou poživateli invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jejich jediným zdrojem

ku. Datum vyvěšení jsem nechala původní, proto vyhledávání v dokumentech podle let nebude zcela přesné a např. zápisy z roku 2007 je třeba hledat v archivu roku 2010. Další novinkou je fulltextové vyhledávání, kam stačí napsat heslo, a v hlavním sloupci se objeví všechny informace toto heslo obsahující, což jistě znáte z jiných webových stránek. Další významnou novinkou je kalendář akcí, který naleznete v pravém sloupci. V tomto kalendáři se zobrazují všechny kulturní akce, které se konají v obcích a městech v regionu. Doufám, že se Vám naše stránky budou líbit a pokud budete mít nějaké návrhy či připomínky k jejich obsahu, či fotografie obce, kulturních akcí a podobných, prosím, neváhejte nás kontaktovat na obecní e-mail. Dále bych Vám ráda krátce sdělila některé důležité informace k poplatkům dle platných obecních vyhlášek. Do 30. 6. každého kalendářního roku je povinnost zaplatit poplatek za psa. Tento poplatek zůstává pro letošní rok neměnný. Za prvního psa činí sazba poplatku 200 Kč, za každého dalšího psa 300 Kč. Slevu mají držitelé psa, kteří jsou poživateli invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jejich jediným zdrojem

ku. Datum vyvěšení jsem nechala původní, proto vyhledávání v dokumentech podle let nebude zcela přesné a např. zápisy z roku 2007 je třeba hledat v archivu roku 2010. Další novinkou je fulltextové vyhledávání, kam stačí napsat heslo, a v hlavním sloupci se objeví všechny informace toto heslo obsahující, což jistě znáte z jiných webových stránek. Další významnou novinkou je kalendář akcí, který naleznete v pravém sloupci. V tomto kalendáři se zobrazují všechny kulturní akce, které se konají v obcích a městech v regionu. Doufám, že se Vám naše stránky budou líbit a pokud budete mít nějaké návrhy či připomínky k jejich obsahu, či fotografie obce, kulturních akcí a podobných, prosím, neváhejte nás kontaktovat na obecní e-mail. Dále bych Vám ráda krátce sdělila některé důležité informace k poplatkům dle platných obecních vyhlášek. Do 30. 6. každého kalendářního roku je povinnost zaplatit poplatek za psa. Tento poplatek zůstává pro letošní rok neměnný. Za prvního psa činí sazba poplatku 200 Kč, za každého dalšího psa 300 Kč. Slevu mají držitelé psa, kteří jsou poživateli invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jejich jediným zdrojem

ku. Datum vyvěšení jsem nechala původní, proto vyhledávání v dokumentech podle let nebude zcela přesné a např. zápisy z roku 2007 je třeba hledat v archivu roku 2010. Další novinkou je fulltextové vyhledávání, kam stačí napsat heslo, a v hlavním sloupci se objeví všechny informace toto heslo obsahující, což jistě znáte z jiných webových stránek. Další významnou novinkou je kalendář akcí, který naleznete v pravém sloupci. V tomto kalendáři se zobrazují všechny kulturní akce, které se konají v obcích a městech v regionu. Doufám, že se Vám naše stránky budou líbit a pokud budete mít nějaké návrhy či připomínky k jejich obsahu, či fotografie obce, kulturních akcí a podobných, prosím, neváhejte nás kontaktovat na obecní e-mail. Dále bych Vám ráda krátce sdělila některé důležité informace k poplatkům dle platných obecních vyhlášek. Do 30. 6. každého kalendářního roku je povinnost zaplatit poplatek za psa. Tento poplatek zůstává pro letošní rok neměnný. Za prvního psa činí sazba poplatku 200 Kč, za každého dalšího psa 300 Kč. Slevu mají držitelé psa, kteří jsou poživateli invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jejich jediným zdrojem

ku. Datum vyvěšení jsem nechala původní, proto vyhledávání v dokumentech podle let nebude zcela přesné a např. zápisy z roku 2007 je třeba hledat v archivu roku 2010. Další novinkou je fulltextové vyhledávání, kam stačí napsat heslo, a v hlavním sloupci se objeví všechny informace toto heslo obsahující, což jistě znáte z jiných webových stránek. Další významnou novinkou je kalendář akcí, který naleznete v pravém sloupci. V tomto kalendáři se zobrazují všechny kulturní akce, které se konají v obcích a městech v regionu. Doufám, že se Vám naše stránky budou líbit a pokud budete mít nějaké návrhy či připomínky k jejich obsahu, či fotografie obce, kulturních akcí a podobných, prosím, neváhejte nás kontaktovat na obecní e-mail. Dále bych Vám ráda krátce sdělila některé důležité informace k poplatkům dle platných obecních vyhlášek. Do 30. 6. každého kalendářního roku je povinnost zaplatit poplatek za psa. Tento poplatek zůstává pro letošní rok neměnný. Za prvního psa činí sazba poplatku 200 Kč, za každého dalšího psa 300 Kč. Slevu mají držitelé psa, kteří jsou poživateli invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jejich jediným zdrojem

příjmu, anebo poživatelé sirotčího důchodu, tam činí sazba za prvního psa 100 Kč. Prosíme, uhradte poplatek za Vašeho psa včas, neradi bychom Vám vyměřovali trojnásobný poplatek kvůli Vašemu opomenutí. Obec nepřijala vyhlášku o odpadech a tak systém sběru komunálního odpadu zůstává stále stejný. Stejně zůstávají i ceny za svoz odpadu. Co se týče daně z nemovitosti ani koeficient obec neměnila. Je stále na čísle 2. Finanční úřad bude tak jako v minulých letech posílat složenku, kterou je třeba zaplatit do 31. 5. 2013. Od 1. 1. 2013 nastala změna ve struktuře finančních úřadů, kdy jich je nově pouze 14. Pro náš okres sídlo finančního úřadu stále zůstává v ulici Na Pankráci, Finanční úřad pro Středočeský kraj, územní pracoviště Praha-západ, Na Pankráci 975/95, Praha 4.

Na závěr bych Vás touto cestou ráda pozvala na společné setkání, které se bude konat koncem dubna v restauraci U Čadilů. Pozvánky s konkrétním datem a programem Vám budou včas doručeny do schránek. Děkuji za pozornost a přeji Vám příjemné čtení na dalších stranách tohoto vydání Měchenického čtvrtletníku.

Kateřina Gavlasová

Rozhovor s místostarostkou Lucií Hruškovou

Na tomto místě bychom rádi zahájili sérii rozhovorů s našimi zastupiteli.

A protože jsou to i vaši zastupitelé, přijmeme jakékoliv dotazy a podněty a vaše otázky položíme za vás.

V tomto čísle jsme oslovili nově zvolenou místostarostku Lucii Hruškovou, vystřídala ve funkci pana Šťastného, který v listopadu loňského roku odstoupil.

S jakými plány jste vstoupila do nové funkce?

Mou prioritou je zprovoznit starou, nepoužívanou cestu pro pěší, která obchází část ulice Sloupecká. Její ústí je pod spodním zrcadlem, vede okolo domu Tichých a navazuje na ulici Hlavní vedle Zámečku. Se stále se zvyšujícím provozem na Sloupecké je cesta dolů velmi nebezpečná, zvláště pro maminky s kočárky, anebo pro děti. Dalším plánem je propojit jednotlivé aktivní části Sokola, skupinky občanů organizujících kulturu, ale i jednotlivce tak, aby se sjednotily a pokusily se o oživení společných aktivit.

Byla bych ráda, kdybychom navázali na dřívější doby, kdy v obci probíhaly nejrůznější akce a občané se jich hojně zúčastňovali. Víím, že je trochu jiná doba, ale na dobré věci by se mělo navázat.

Co z vašich plánů se vám již podařilo uskutečnit za tři měsíce ve funkci?

Jsem ráda, že se začalo jednat s vlastníky pozemků sousedících s cestou, která by se měla stát pěší zónou. První část byla dokonce zprovozněna.

Také se již daří vzbudit některé kulturní akce, které na nějakou dobu zanikly.

Jaké byste navrhla kroky k dalšímu zlepšení spolupráce mezi občany a zastupiteli?

Je to otázka komunikace. Aby si lidé mezi sebou byli schopni vyříkat věci, které se jim nelíbí, s kterými nejsou spokojeni a zároveň dokázali ocenit úspěchy či navrhnout řešení problémů... Lidé by měli spolu více mluvit.

A co by měli udělat zastupitelé?

Určitě by se měli naučit názory a připomínky vyslechnout. Dobrým způsobem byly veřejné schůze pro široké plénum lidí. V současné době máme nabídku na uspořádání takové schůze opět v hostinci U Čadilů a v době konání schůze je k zvažování, zda podávat alkoholické nápoje a jaké. A zda



neomezit po dobu schůze kouření. Tímto způsobem by se předešlo nepříjemnostem, hádkám a nedorozuměním.

Jaké jsou v plánu nové akce – jak kulturní, sportovní či vzdělávací a jaká je vlastně informovanost zastupitelstva o zájmech a přáních občanů?

Informovanost by mohla být lepší, sama se věci dozvídám spíše díky svému dalšímu zaměstnání, při kterém se téměř denně

s občany stýkám. Tímto způsobem se samozřejmě dozvídám i o nespokojenosti občanů, ale tyto informace se však na našich pracovních schůzkách se zastupiteli neřeší. Uvědomuji si, že v naslouchání občanům, ale také v avízech o akcích máme velké rezervy, vzpomeňme na loňské posvícení, které právě díky naprostému kolapsu reklamy navštívilo pouze 45 lidí.

Provázanost komunikace mezi zastupitelstvem a lidmi, o přáních a požadavcích,

je klíčem k úspěšnosti pořádaných akcí. Žiji tady celý svůj život a dokázala bych říci, co by občany lákalo a co ne, ale tato provázanost zatím není vůbec žádná a i díky tomu jsme se zatím plánováním akcí do budoucna nezabývali. Ráda bych se zasadila právě o prolomení této komunikační hranice.

V konání akcí nám také brání velmi zdoluhavý postup rekonstrukce Klubíku. Ale na zahájení provozu Klubíku plánujeme uskutečnění výstavy o historii a současnosti Měchenic, na

kteře pracuje paní kronikářka Ivana Minksová. Doufáme v hojnou návštěvnost díky chaťařům a dovolenkářům. Ale i zde je důležitá informovanost, takže to je další z mých úkolů. Podle mého názoru zajištění dostatečného počtu důstojných vývěsních míst a jejich plnění aktuálními plakáty o akcích, schůzích a dalších aktivitách je v naší obci prověřeno a neúspěšnější způsob.

S přáním pracovních i osobních úspěchů děkuje Hedvika Fischelová

Kulturní život v Měchenicích za posledních 70. let

Rozvoj Měchenic měl a dosud má několik etap. První etapa rozvoje, tehdy ještě osady Měchenice správně spadající pod městys Davle, nastala po první světové válce. Zhruba od poloviny dvacátých let, kdy zde začínají stavět vilky zámožnější obyvatelé nedaleké Prahy. Toto období trvá až do konce první republiky. Zvláště bohaté období bylo od roku 1930. V té době také movití občané zakládají Okrašlovací spolek, který z příspěvků a darů svých členů buduje v Měchenicích několik významných staveb sloužících dodnes. Například vodovod a schody u hasičské zbrojnice.

Společně s Okrašlovacím spolkem vzniká v Měchenicích Dobrovolný sbor hasičů. Jeho první zbrojnice byla v garáži na zahra-

dě u Hoblíků. Majitelkou objektu je dnes paní Vraná. Při první listopadové schůzi hasičského sboru v roce 1932, pan Hrubeš navrhl ustavit divadelní kroužek. Návrh byl přijat a prvním předsedou byl zvolen pan Hrubeš. V pronajatém sále s jevištěm v restauraci u Dolejších (majitel Karel Jirsák) kroužek uspořádal mikulášskou a silvestrovskou zábavu. V roce 1934 bylo na krátkou dobu bourání objektu (nutné kvůli přehradě) přerušeno a tak se zde mohlo ještě půl roku hrát.

V letních měsících se některá představení hrála v přírodě a to zejména v Luhu v zahradním hostinci pana Klímy. Není ale nikde zaznamenáno, které hry se zde hrály. Víme o nich pouze z ústního podání.

Na valné hromadě hasičského sboru konané dne 5. 2. 1933 byl z dosavadního divadelního kroužku zřízen Dramatický odbor (D. O.). Měl nejen vlastní hospodaření, ale i vedení. Prvním předsedou se stal přítel Hrubeš a režisérem byl přítel Jan Klíma. Již ale na začátku se vyskytly neshody, přítel Hrubeš se cítil dotčen tím, že mu nebyly svěřeny obě funkce. Odstupuje a na jeho místo je zvolen přítel Hartman.

Elán členů nového spolku byl veliký. Jeho členové v krátké době zbudovali nové kulisy a jeviště. Zvláště se přičinili přátelé Klíma a F. Dubánek (toho času nezaměstnaní), dále Josef Hurt, bývalý ředitel Národního divadla v Bratislavě, Karel Jirsák, Václav Trnka, Josef Císař, Ladislav Trnka a František Blažek.



Druhá zleva stojí je paní Marta Jirsáková, uprostřed držící srdce je pan Kopačka, nad ním manželé Klímovi. Dalšími herci jsou pan A. Dubánek, Hušbaer, Hartman, F. Dubánek a Blažek a paní Hušbauerová a Dubánková. Poznali jste někoho dalšího na této fotografii? Dejte nám, prosím, vědět.

3. března 1933 sděluje režisér Klíma, že je připravena první premiéra. Jednalo se o veselohru *Irenčino vítězství* hranou již 19. téhož měsíce. V zápise se o představení píše: „*průběh hry byl k plné spokojenosti obecnstva a vzpruhou D. O. k další práci*“.

Z výtěžku představení se koupilo plátno, byly zhotoveny rámy a namalována nová dekorace pro výpravnou hru *Chudý písničkář*. Uvedena je již 4. dubna 1933. Za dva měsíce, 2. června, se hraje *Jinak rozum, jinak srdce*. Historická hra *Kostnické plameny* je uvedena 5. července a veselohra *Zmatek nad zmatek* 28. října.

Vše bylo hráno s velkým úspěchem k plné spokojenosti obecnstva. Mikulášská zábava byla uspořádána 7. prosince a na Silvestra – večer s programem a půlnoční scénou. Byl to nejpłodnější rok v činnosti D. O. místních hasičů.

V roce 1934 byla uvedena divadelní hra *Poklad*. Od srpna 1934 se hrálo v Davli. Ve prospěch postavení davelské školy se hrál *Chudý písničkář*, který měl rok před tím velký úspěch. Pro školu byla odevzdána vybraná částka ve výši 1 200 Kč. Mikulášská zábava a poslední hra roku *Zavadilka vdává dceru* (premiéra o vánocích) se konaly v restauraci u Bartůnků (dnes u Čadilů), protože sál s jevištěm v hostinci u Dolejších již byl zbourán.

V roce 1935 jsou hrána představení *Statek našeho Franty* a *Služebník své paní*. Nová éra D. O. byla zahájena 29. června 1935 v nově postaveném sále s jevištěm Na zámečku. Za přispění pana Sendlera z Prahy se hrála veselohra *Staré hříchy*. V srpnu je na pořadu *Okénko* od O. Schainpflugové.

Pánové Strnad a Sendler zřizují v létě na řece slavnou měchenickou plovárnu. Na za-

končení první lázeňské sezóny byla uvedena hra *Oblaka*. Konec roku uzavírá tradiční Mikulášská zábava a v nových dekoracích se o vánocích s velkým úspěchem hrálo *Naše věrné milování*. Silvestrovským večerem s programem byl zakončen rok 1935, který můžeme nazvat zlomem v historii měchenického divadelnictví.

Obsazení jednotlivých představení se nezachovalo, vodítkem může být seznam 18 členů D. O. z počátku roku 1936, ze kterého se zřejmě herci vybírali: František Hartman, Jan Klíma, František Dubánek, Josef Nieubauer, František Blažek, Božena Cmíralová (Thérová), Karolína Klímová, Helena Dubánová, Blažena Nieubauerová, Antonín Dubánek, Běla Mičánová, Karel Kopačka, Marie Kopačková, František Hušbauer, Anna Hušbauerová, Zdeněk Jirsák, Marta Jirsáková (Kaňková) a Růžena Réhanzlová. Dále měl D. O. ještě 16 přispívajících členů a několik členů z řad hasičského sboru, kteří dle odborností pomáhali při realizaci představení. Například Josef Císař – elektrikář, Ladislav Trnka, Karel Jirsák, Václav Trnka a další.

Koncem roku 1936 odchází z Měchenic pan Hartman a na výroční schůzi 3. února 1937 se vzdává funkce. Novým předsedou je zvolen pan František Dubánek. D. O. se rozrůstá o nové členy – Celina, Knapp, Kaňka a další.

Nevím, zda odchodem pana Hartmana, anebo únavou členů, jsou v roce 1937 sehrána pouze dvě představení. Tempo, nasazené na počátku, kladlo na členy i herce značné nároky. Dnes se ze zápisů nedá posoudit jaká byla kvalita představení, ale má-li se laik naučit roli a ještě k tomu se má snažit hrát, je to dost velké vypětí.

V roce 1938 se část členů souboru odstěhovala, ale na druhé straně se do souboru přihlásila řada nových lidí. Objevují se jména Jaroslav Rada, Karel Mlejnský, Oldřich Příbyl, Karel Hříbal a Josef Fremut.

Režisér pan Karel Sendler nastudoval tři nové hry: první, *Lidé na kře*, se hrála o velikonocích, dále 5. června *Zelené království* a do třetice *Rozvede se paní Mája*, 10. září. A stejně jako v minulých letech se konala Mikulášská zábava a pod vedením Jaroslava Rady je připraven silvestrovský program.

Následující rok bylo sehráno pouze jedno představení: operetka od Karla Fořta, *Tulácká krev*, za klavírního doprovodu paní Nachtmanové. Sice začaly zkoušky další hry, ale protože herci na ně nepřicházeli, od hry se upustilo.

Tradiční Mikulášská, na které byly pod vedením J. Rady a Z. Jirsáka uvedeny dvě aktovky, ukončila rok 1939. V režii J. Rady se 25. února 1940 hrála veselohra od K. Piskoře *Svátek věřitelů*. První představení pro děti, pohádka *Kašpárek se smíchy třese, aneb dva Šmidry našel v lese* se hraje 7. dubna 1940.

Na poradě 3. května je novým režisérem zvolen pan Bohuslav Čadil, který se stal členem D. O. Pod jeho vedením se zkouší hra *Charleyova teta*, v hlavní roli Zdeněk Jirsák (ňadra měl vycpaná boxerskými rukavicemi), premiéra byla 25. května.

Úspěch byl abnormální, výkon herců nadprůměrný a potlesk nekonečný. Rozhodnutí o repríze hry už se neuskutečnilo.

Bylo to, bohužel, poslední představení. Ještě se stačila sehrát jedna pohádka a až do konce války se v Měchenicích nehrálo.

Tak končí první díl o Měchenické kultuře. ČB

Řádky z kroniky

Kronika obce Měchenic líčí různé události a výsledky práce obyvatel. Psali ji různí kronikáři, kteří někdy zdůraznili to, jindy ono. Je to zajímavé čtení. Co se dělo před sto a před padesáti lety?

Měchenice roku 1913 – před sto lety

Kronikář píše: tam, kde později stál hostinec U Boudníků, byla do stráně vklíněna chalupa blízko silnice, která probíhala přímo na břehu Vltavy. Byl tam přístav parníků. Ve stavení nocovali vášniví rybáři. Mlýn Holubov byl původně vodní, později přestaven na parní.

Silnice se od řeky zvedala kolem Volešáků až k hospodářství pana Trnky a Nováka a mezi nimi vedla cesta k voražské hospodě Na staré. V místě bylo staré stavení U Pekařů a došková chalupa převozníka Holuba.

V roce 1913 byla založena a provozována pískovna. Písek vozili do Prahy na stavbu nábržží. Když pískovnu převzal František Jirsák byla výroba cementového zboží rozšířena. Postavena byla motorová pila.

Železnice byla v plném provozu. Ještě zde nebyli Pražáci ani trempové.

Tolik kronika. Bylo rok před první světovou válkou...

Měchenice roku 1963 – před padesáti lety

Kronikář píše: provedeno zastřešení Zámečku. Byla dokončena generální oprava veřejného osvětlení a dokončena telefonní síť. Na Zámečku zahájena činnost kadeřnické provozovny a žehlírny. Postavil se bazén a tak bylo možno zahájit výuku plavání.

V rámci soutěže „obec krásnější“ byla povrchově upravena komunikace, organizován jarní úklid, mládežníci postavili volejbalové hřiště. Měchenice se umístily

v soutěži o „obec krásnější“ na třetím místě (mf – asi v okresní soutěži). Hlavní zásluhu měly ženy a výbor žen.

Zámeček se stal sídlem Místního národního výboru. Sokol zde vyvíjel sportovní činnost, promítaly se filmy, působil zde hudební a dramatický kroužek, pionýr i pěvecký soubor.

V zásobování se situace nezlepšila – zásobování masem, zeleninou, ovocem a palivy bylo nedostatečné. Tvořily se fronty kupujících. Také řešení bytové otázky bylo nedostatečné.

Mládež dojíždící do chat tropí výtržnosti – o sobotách a nedělích ruší noční klid, ozývá se střelba ze vzduchovek, obyvatelstvo je střelbou ohroženo.

Předsedou MNV byl Jaroslav Chlubsa.

Zvláštní to byla doba, pět let před rokem 1968... mf

Znáte historii Velikonoc?

Velikonoce jsou nejvýznamnější křesťanský svátek, který je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. K tomu podle křesťanské víry došlo třetího dne po jeho ukřižování. Kristovo ukřižování se událo kolem roku 30 či 33 v blízkosti významného židovského svátku Pesach, který je památkou vysvobození Izraelitů Mojžíšem z egyptského otroctví. V západní křesťanské tradici neděle Zmrtvýchvstání připadá na první neděli po prvním jarním úplňku, tedy na měsíc březen či duben. Slovenský název svátku, Velikonoce, se vztahuje na „velkou noc“, v níž byl Kristus vzkříšen.

V užším pojetí se Velikonocemi míní pouze slavnost Zmrtvýchvstání neboli Vzkříšení Krista (Boží hod velikonoční), resp. Její vigilie na Bílou sobotu (zmiňovaná „velká noc“), v širším pojetí se jimi myslí Velikonoční třídení (přičemž období od Zeleného čtvrtka až do sobotní vigilie je vlastně součástí postní doby, tedy ne doby velikonoční, toto pojetí je tedy terminologicky ne zcela správné), v nejširším smyslu pak celá doba velikonoční, tedy období 50 dnů od neděle Zmrtvýchvstání do letnic.

Nejstarším svědectvím o slavení křesťanských Velikonoc může být zmínka v listech apoštola Pavla (kolem roku 50). Nejstaršími mimobiblickými doklady jsou pak spory o datum slavení Velikonoc a Velikonoční homilii Melitona ze Sard z 2. století. Slavení Velikonoc se tedy v církvi objevilo velmi brzy a již od počátku je významově provázáno s židovskou oslavou Pesachu, jejíž prvky dodnes v sobě nese. Ježíšovo projití smrtí a vzkříšení křesťané chápají jako naplnění starozákonního obrazu projití Izraelitů Rudým mořem při odchodu z Egypta. Oslava Velikonoc tradičně trvá celých padesát dní a vrcholí svátkem Sestání Ducha (letnice). První týden Velikonoc se nazývá velikonoční oktáv.

Lidové zvyklosti spojené s Velikonocemi se pochopitelně místně liší. Vzhledem k časové blízkosti křesťanských Velikonoc a jarní rovnodennosti mají tyto tradice pravděpodobně původ v pohanských oslavách příchodu jara.

Předpokládané datum ježíšovy smrti a vzkříšení

Přesné datum Ježíšovy smrti neznáme, avšak možností, mezi nimiž lze vybrat, příliš není. Isaac Newton došel svými výpočty v roce 1733 k tomu, že k Ježíšově smrti mohlo dojít v pátek 7. dubna 30, 3. dubna 33 nebo 23. dubna 34; poslední z možností sám dával přednost. Gerhard Trol ve své knize Po stopách Ježíšových soudí, že nejpravděpodobnějším datem je 7. duben 30. Podle C. Humphreyse a W. D. Waddingtona (1990) v podvečer 3. dubna 33 v Jeruzalémě vyšel Měsíc v úplňku zčásti zatmělý; toto zatmění skončilo 51 minut po východu Měsíce. Tento údaj se shoduje s vyprávěním evangelíí (Mt 27,45; Mk 15,33; Lk 23,44), takže toto datum (3. duben 33) je velmi pravděpodobně dnem Kristovy smrti na kříži. Ježíšovo vzkříšení by pak připadalo na 5. dubna 33.

Velikonočním svátkům předchází Svatý týden neboli Pašijový týden. Je to významné období křesťanského liturgického roku, ve kterém si křesťané téměř všech vyznání připomínají poslední týden Ježíšova pozemského života, jeho smrt na kříži a vzkříšení.

Svatý týden začíná Květnou nedělí a končí Velikonocemi (nedělí Vzkříšení). Některé dny Svatého týdne jsou označeny zvláštním přívlastkem: Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota.

Mezi tradiční zvyky spojené se Svatým týdnem patří „odlet zvonů do Říma“. Při Gloria na Zelený čtvrtek se naposledy rozezní zvony a varhany, které umlknou až do Velikonoční vigilie. Místo zvonů se používají dřevěné řehtačky a klapače (s tímto zvykem se lze setkat u nás zejména v oblastech se silnými folklórními tradicemi, např. na Slovácku).

Zvyklosti spojené s jednotlivými dny

Škaredá středa nebo také sazometná středa: jméno získala podle toho, že se tento den vymetaly komíny. Podle lidové pověry se v tento den lidé neměli mračit, aby se nemračili všechny středy v dalším roce. Škaredá středa nepřísluší do pašijového týdne, je to první středa po fašanku, od které začíná

40 dnů půstu. Hodně se to plete, ale středa v pašijovém týdnu je úplně obyčejná středa.

Zelený čtvrtek: Český přívlastek zelený byl převzat z němčiny, kde zkomolením původního názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) vznikl Gründonnerstag (zelený čtvrtek). Podle pověry se v tento den jedla zelená strava (špenát, zelí atd.), aby byl člověk celý rok zdravý.

Velký pátek, den Kristova ukřižování, je v lidových pověrách spojován s magickými silami. V tento den se měly otevírat hory, které vydávaly své poklady a v tento den se nemělo nic půjčovat, protože půjčená věc by mohla být očarovaná; nesmělo se hýbat se zemí (rýt, kopat a okopávat) ani práť prádlo, protože by bylo namáčené do Kristovy krve.

Velikonoční koleda

Podobně jako mnoho jiných křesťanských svátků, se i Velikonoce přenesly mimo církve. Už od jejich vzniku jsou časem oslav a veselí. Dnes jsou i komerčně důležité, protože se na ně váže mnoho zvyků, k jejichž uskutečnění je třeba vynaložit nějaké úsilí nebo jen tak zajít na nákup. Prodávají se například velikonoční pohledy, ozdoby nebo cukroví v podobě velikonočních vajíček, beránků nebo zajíčků.

V Česku je prastarou tradicí hodování a pomlázka. Na Velikonoční pondělí ráno muži a chlapci chodí po domácnostech svých známých a šlehají ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí. Pomlázka je spletena až z dvaceti čtyř proutků a je obvykle od půl do dvou metrů dlouhá a ozdobená pletenou rukojetí a barevnými stužkami. Podle tradice muži při hodování pronášejí koledy.

Jestli dojde dříve na pomlázku, nebo koledy, záleží na situaci. Ačkoli může být vyšlehání bolestivé, není cílem způsobovat



příkoří. Spíše je pomlázka symbolem zájmu mužů o ženy. Nenavštívené dívky se mohou dokonce cítit uražené. Vyšupaná žena dává muži barevné vajíčko jako symbol jejích díky a prominutí. Pověst praví, že dívky mají být na Velikonoce vyšlehány, aby zůstaly celý rok zdravé a uchovaly si plodnost. V některých oblastech ženy mohou pomlázku oplatit odpoledne, kdy lijí na muže a chlapce kbelíky studené vody. Zvyk se napříč českými zeměmi mírně mění.

Velikonoční zvyklosti v zahraničí

Ve Spojených státech jsou velikonoční svátky náboženským svátkem, takže mnoho amerických rodin mimo návštěvy kostela se schází kolem zdobení velikonočních vajíček v sobotu večer a jejich „lovu“ v neděli ráno. Podle dětských pohádek byla vajíčka během noci přinesena Velikonočním zajíčkem

a poschovávaná po domě a zahradě, aby počkala na děti, až se probudí. Důvod, proč by to měl zajíček dělat, se vysvětluje jen zřídka.

V Anglii tradičně ženy přivazují muže k židlím a za propuštění požadují peníze.

V Norsku je, kromě lyžování v horách a malování vajíček, tradicí řešení vražd. Všechny velké televizní stanice vysílají kriminální a detektivní příběhy, jako je například Hercule Poirot nebo příběhy od Agathy Christie. Také noviny otiskují články, ze kterých mohou čtenáři zkusit odvodit, kdo je pachatelem. Samozřejmě také vychází mnoho knih. Dokonce i krabice od mléka bývají potisknuty příběhy s vraždami.

Ukrajinský velikonoční chléb pascha je tradičně pečen v několika různých velikostech, pro každého člena rodiny a jeden velký pro celou rodinu. Pascha je zdobena různými



ornamenty – osmiramennými kříži, věnci, květinami a ptáčky z téhož těsta. I tímto se liší od ruské kuliči – neozdobeného chleba politého sněhem z bílků. Pro pečení paschy se používají speciálně vytvořené keramické formy, v mnoha domácnostech se využívají i různé široké hrnce. Paschu pečou Ukrajinci v pecích na Velký pátek.

Hedvika Fischelová, zdroj Wikipedie

Vážení a milí Měcheňáci,

rád bych vás pozval na Vítání ptačího zpěvu – akci, kterou každoročně pořádá Česká společnost ornitologická v rámci celosvětové akce International Bird Chorus Day. Budeme pozorovat pěvce a jiné ptáky přímo v Měchenicích a v krajině za humny.

Akce se koná **8. května 2013**. Sraz je v 6.00 hodin u obecní vývěsky na okraji úhoru v části zvané Na Vyhliďce. Připojit se k nám můžete i v 7.00 hodin na cestě u lesa ve směru na Zástrovskou.

V žádném případě s sebou neberte psy!!! Určitě si vezměte dalekohledy. I divadelní kukátka poslouží docela dobře.

Těším se na setkání! Martin Kupka

DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK ♦ DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK ♦ DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK

Pohádka



Na obloze se střídají mraky s deštěm a sněhem. Je ještě mrazivo. A rýma a chřípka trápí děti i dospělé. Skřítkové, kteří ani rýmou ani chřípkou netrpí, protože jsou skřítkové, mají plno práce. Utěšují totiž děti. Chodí k jejich postýlkám a zatímco děti poddřímují, skřítkové usedají na kraj postýlek a vyprávějí jim pohádky. Vyprávějí o Červené Karkulce, Sněhurce a sedmi trpaslících, Koblížkovi, Třech prasátkách, Jeníčkovi a Mařence, Třech zlatých vlasech děda Vševěda, Králových šatech, Lišce a ježkovi, Zlatovlásce a o mnoha dalších krásných pohádkách. A malý Dan a malá Julínka poslouchají, jak skřítkové vyprávějí a krásně se jim spí. Rýma je už tolik netrápí. Ráno se probouzejí s lepší náladou.

„Maminko,“ ptá se malý Mírek „jak to bylo s Popelkou?“ Mírek se totiž probudil, když mu skřítek pohádku o Popelce vyprávěl, ale nedopověděl. Maminka si tedy přisedla k Mírkovi na postýlku a pohádku o Popelce dovyprávěla. Jak Popelka jela na Juráškovu na ples na zámek, tam tančila s princem a pak rychle zmizela. A jak tak utíkala po schodišti, ztratila střevíc. Princ, který střevíc našel, pátral po okolí, komu ten střevíc patří, které krásné dívce. Poslově i s princem nakonec dívku našli na statku – byla to Popelka. A princ si Popelku vzal za ženu. Mírek poslouchal, jak maminka vypráví a představoval si, jak to všechno bylo. Když přišel večer, tak se Mírek – a všechny ostatní děti, co měly rýmu a chřípku a musely ležet v postýlkách a kurýrovat se – těšil na skřítky a sliboval si, že bude poslouchat až do konce, co skřítkové

povídají za pohádky. A skřítkové opravdu přišli a povídali pohádky o Honzovi, jak šel do světa, Sedmi krkavcích, Křesadle, Dlouhém, Širokém a Bystrozrakém, Hrncečku vaří, Dvanácti měsíčkách, Princů Bajajovi, Čertu a Káče, Dařbujánovi a Pandrholovi, Broučcích, Císařově slavíku, Soli nad zlato a mnoho dalších. Za noc toho skřítkové navyprávěli hodně. A tatínkové a dědečkové, maminky a babičky – ti všichni se divili, kolik pohádek děti najednou znají, to když jim děti vyprávěly, co všechno se jim zdálo.

Ale jednu pohádku si děti zapamatovaly zvláště dobře: tu o červeném prasátku, jak si sedlo do chládku, a tam četlo pohádku, o červeném prasátku, jak si sedlo do chládku a tam četlo pohádku, o červeném prasátku... Dobrou noc.

Skřítek dopisovatel



Dne 1. 7. 2012 naše restaurace oficiálně přivítala nového šéfkuchaře pana Pavla Kaprase, který se vrací na místo činu po více než 15 letech. Rádi bychom Vám nabídli služby v oblasti veřejného stravování formou rozvozu jídel do Vašich domácností, firem nebo úradů. Dále nabízíme výdej jídel do Vašich jídelnic v době od 9.30 do 10.30 hod. za zvýhodněnou cenu od 66 Kč za menu. Každý čtvrtek zveřejňujeme jídelní lístek na následující týden, a to jak u nás v restauraci, tak na internetových stránkách www.ucadilu.cz. Pro více informací nás neváhejte kontaktovat na telefoním čísle: 777 610 730 (p. Skala).

Za restauraci U Čadilů Jaroslav Skala a Pavel Kapras

Síla moci a moc naděje

Žijeme ve zvláštní době. Každé ráno se probouzíme, abychom často automaticky prováděli věci, které se opakují již po léta. Nic nás příliš nevzrušuje, neprovokuje k neočekávanému, nenutí překvapovat. A pak se něco stane – potkáme lidi, o kterých jsme již ani nevěděli, že existují. Najednou zjišťujeme, že myslí stejně jako my, cítí stejnou beznaděj a nespokojenost, přemýšlí nad stejnými věcmi a rádi by zase jednou zažili to vzrušení, naději v něco lepšího, hodnotnějšího a plodného. A protože tehle pocit je omamný a nadějeplný, zase tomu propadneme. Začneme, i přes tichý, pochybovačný hlas našeho podvědomí, doufat, že je to možné. Že stále je možné něco změnit – možná sebe, nás, svět.

A začneme konat, scházet se, debatovat, přinášet návrhy, nacházet řešení, psát zprávy, roznášet je do schránek nehledě na protesty počasí, nesouhlas lidí, kteří jsou JINÍ, nehledě na klacky pod nohama a otrávené psy.

Ta touha po naději je omamná, žene nás dopředu a je... SLEPÁ.

Ale vyhráli jsme! Zlo je svrženo, správní lidé jsou na správných místech, tak, jak jsme si to představovali, tak, jak jsme doufali.

Skeptik v nás nás sice stále tiše varuje – neraduj se, nemůžeš vyhrát, tak to na světě nefunguje, ale my mu nechceme naslouchat, tehle boj určitě vyhraje a bude líp!

S obrovským nasazením se vrháme do nových možností, teď již veřejně vznášíme návrhy, přemlouváme další lidi k práci, vymýšlíme akce, vzbudíme dávno spící aktivity, cítíme podporu pamětníků a velkou skepsi dalších nechceme slyšet.

V euforii jsme zcela zapomněli na moc, která již po staletí mění svět k horšímu – SÍLU MOCI. Ti z nás, do kterých jsme vložili veškeré naše úsilí a naději, pomohli jim na vrchol a především uvěřili v jejich čisté /pcha!/ úmysly, podlehlí tak, jako mnozí před nimi.

Podlehli opojné síle MOCI. Ustlali si v ní, rochní se v ní jako v nejteplejší peřině, nechávají se nést na vlně podlézání a pochlebování těch, kteří již teď myslí na to, jak se za čas dostat na jejich místo. Spoléhají na svou jistotu, že v této společnosti stále vyhrává nezám, neúcta, bezohlednost, lenost a hra na vlastní prospěch. Kam se poděla jejich snaha o vytvoření lepší doby? Byla tam

vůbec nebo měl ten vnitřní hlas pravdu a nikdy, některým, nešlo o nic jiného než se dostat ke korytu?

Teď máme dvě možnosti: buď se nesmíříme s prohrou a znovu začneme koketovat s nadějí, že takhle to přece skončit nemůže, že ten boj nevdáme kvůli jedné prohrané bitvě a pořádně odřeným kolennům a nebo to necháme být? Uzavřeme se do našich bezpečných ulit a budeme čekat, až to někdo vybojuje za nás?

Otázkou zůstává, zda nevyhraje naděje. Zda se zase po čase neobrousí hrany, naděje nevystrčí růžky a nezačne nás přesvědčovat o správnosti našeho boje. O pochybách, kde bychom dnes byli, kdyby naděje nebylo, kdyby nás nenutila stále věřit, že morálka a slušnost nejsou jen bezvýznamné pojmy ve výkladovém slovníku.

Pak se ovšem nabízí další otázka: proč čekat na obroušení hran? Proč to nezkusit hned? Proč se nepokusit zase uvěřit a prát se? Proč zase nezažít ten pocit, že je tu stále pár lidí, kteří také uvěřili a jsou ochotni pomoci? Kde máme tu jistotu, že až se další generace rozhoupe nás následovat, my tu ještě budeme? Chceme riskovat, že o tenhle pocit MOCI přijdeme?

Je přece tak omamný! Zeptejme se těch nahoře, něco o tom vědí!!!
Zatron

měcheničtí podnikatelé ... měcheničtí podnikatelé ... měcheničtí podnikatelé ...

Fregatta



V neděli 16. prosince 2012 se od 17 hodin v cukrárně Fregatta uskutečnil

Vánoční koncert dětí, pořadový OÚ Měchenice ve spolupráci se Základní uměleckou školou ve Vraném nad Vltavou. V téměř hodinu a půl trvajícím pořadu vystoupilo 18 účinkujících. Posluchačům hrou na housle, flétnu, klarinet, kytaru, saxofon a lesní roh představili krátké skladby od renesančních mistrů až po současné a samozřejmě také vánoční písně a koledy. Odměnou jim byl potlesk obecenstva, skládajícího se převážně z rodinných příslušníků účinkujících a po skončení koncertu – sladký zákussek. Pro konání již druhého ročníku Vánočního koncertu dětí nám cukrárnu Fregatta opět zapůjčila paní Bahenská, využila jsem té příležitosti k tomu, abych se zeptala:

Co vás přivedlo do Měchenic?

Dá se říci, že vztah k vodě. Manžel pochází z Lahovic a já z vodácké rodiny z Pardubic. S otcem jsme se věnovali vodnímu slalomu. Rodinné dovolené jsme většinou trávili na řece.

S manželem jsme často jezdili na slapskou přehradu, měli jsme tam zakotvenou plachetnici. Při cestě kolem Vltavy jsme se poohlíželi po volné parcele a typovali místa, kde bychom mohli postavit – prodejnu lodních potřeb. Nějakou dobu se zdálo, že naše snaha vyjde nazmar, ale nakonec se nám přece jen ozval majitel parcely, kde dříve stávala hospoda U Jirsáků, zda ještě máme zájem a my parcelu koupili.

V roce 2006 jsme začali se stavbou, která rychle pokračovala. Sice byly trochu problémy se spodní vodou – zejména při stavbě čističky. Lehkou plastovou nádrž voda neustále vytlačovala ven, ale nakonec se vše vyřešilo. Za třináct měsíců jsme, místo prodejny lodních potřeb, zahájili provoz – restaurace s cukrárnou.

Nad restaurací máme byt, kam jsme se po kolaudaci nastěhovali. Je odtud velmi pěkný výhled na řeku a protější skály, takže vůbec nelituji, že jsme se odstěhovali z Prahy.

Kolik máte zaměstnanců a jak bylo obtížné najít personál?

Zpočátku personál tvořilo asi deset zaměstnanců, z toho čtyři byli měcheničtí. Chtěli jsme zaměstnat co nejvíce obyvatel

z Měchenic, ale nebyl větší zájem. Časem jsme někoho propustili nebo odešel sám a jiné jsme přijali. Některé jsme, mohu-li to tak říci, od začátku „vychovali“ a dnes zaměstnáváme třináct osob. Je to asi tak rok, kdy personál naplňuje mé představy.

Jaké máte plány do budoucnosti?

V restauraci máme nového kuchaře a tak jsme na jídelní lístek postupně přidali i „obyčejná“ česká jídla. Na „kohouta na víně“ zase až tak moc místních návštěvníků nepřijde. Obnovili jsme také polední menu a chtěli bychom zavést tzv. „jídla do krabiček“, která by si zájemci mohli rovnou odvézt.

Dalším projektem je zřízení vlastní prodejny našich cukrářských výrobků na jižním okraji Prahy. Myslím, že vedoucí by mohla být tady z okolí, ráno vyzvednout čerstvé dorty z výroby, odvézt do prodejny a večer zbylé vrátit. To je ovšem jen má představa, uvidíme zda se jí podaří zrealizovat.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěchů.
Ivana Minksová

V příštím čísle oslovíme některého z dalších měchenických podnikatelů.

Dětský vánoční koncert



Ornitologické okénko

Měchenické sovy

Již čtrnáctým rokem provádím v okolí Měchenic, Sloupu a Hvozdnice pravidelné sčítání ptáků v rámci Jednotného programu sčítání ptáků, jehož garantem je Česká společnost ornitologická. Za čtrnáct let jsem nashromáždil data, která se již dají považovat za statisticky významná. Zjistil jsem, že se zde vyskytuje mezi 38-43 druhy ptáků. Na stránkách měchenického čtvrtletníku vám představuji druhy ptáků, které jsou v okolí Měchenic hojné, a které tudíž můžete často zastihnout na zahradách, v ulicích, nebo při procházce v lese či na poli.

Když jsem před několika dny vyšel navečer z domu a zaslechl jsem houkání puštíka obecného, hned mě napadlo, že vám musím napsat něco o měchenických sovách.

Sovy není tak snadné pozorovat, jak je tomu u ostatních druhů ptáků. Přes den obvykle setrvávají v úkrytu a vylétávají až za šera – na lov. Přesto lze výjimečně na polích v okolí Měchenic zahlédnout puštíka, kterého něco vyhnalo z úkrytu na

stromě v lese. Za letu jej pronásledují drobní pěvci, někdy i straky či sojky, a útočí na jeho hlavu. Chcete-li sovy pozorovat, je tedy třeba posunout procházku na podvečerní a večerní hodiny.

Puštík obecný je naše nejhojnější sova a v okolí Měchenic ho slychám docela často. Pokud se vám podaří zahlédnout jej sedícího na větvi stromu blízko kmene, upoutají vás hlavně jeho velké oči, ověšené vějířem pírek, připomínající závoj. Díky tomuto závoji je snadné puštíka zaměnit za sovu pálenou. Ta je ovšem menší a má jiný tvar těla. Překvapí vás také, že není moc plachý. Odletí až když přijdete blíže než na deset metrů. Několikrát jsem takto pozoroval puštíky v údolí Bojovského potoka, kde patrně nacházejí dostatek míst pro hnízdění. Hnízdo umísťují hlavně v dutinách starých stromů, případně ve starých hnízdech dravců či krkavcovitých ptáků. Ochotně obsazují i budky, které jim vyrobíte a zavěsíte na strom. Před lety jsme s kamarádem kroužkovali mláďata na hnízdě uvnitř vykotlané vrby, přímo na břehu Bojováku. Samice odlétla a sedla si na větev opodál. Nechápavě si nás prohlížela. Když jsme mláďata vrátili do hnízda, zase se k nim po chvíli vrátila. Puštíka lze snadno nalákat na nahrávku jeho toku. Ochotně přiletí na větev stromu pod kterým stojíte a nevádí mu, když na něj svítíte silnou baterkou. Několikrát jsme takto lákali puštíky v Břežanském údolí, na Závisti a na Šancích.

Další sovou, kterou jsem v okolí Měchenic zaznamenal, je výr velký. Brzy na jaře se ozývá svým strašidelným a hlubokým „hu“ ze skal na druhém břehu Vltavy. Slychám ho brzy ráno a pozdě večer, a to nemusím jít po „dlouhých schodech“. Houkání je tak silné, že jsem je slyšel až od lesa na Zástrovské! Výr je největší sovou na světě a je také

jedním z našich silných predátorů. Na rozdíl od puštíka, který loví převážně hraboše, brouky a hmyz, výr dokáže ulovit jiné sovy, ptáky obecně, ale také malého zajíce. Stisk jeho pařátů i jeho zobáku je tak silný, že může zle poranit i lidskou ruku. Skály nad Vltavou představují pro výra ideální hnízdiště. Jsou velmi špatně dostupné, takže tam není rušen. Hnízdí tam na plošce nebo v rozsedlině a hnízdo je tudíž velmi nenápadné. Výr vidí i za velkého šera a za měsíčních nocí loví i pozdě v noci. Umožňují mu to jeho nádherné velké oči. Že je to obávaný predátor vás napadne ve chvíli, kdy na vás zlostně zasyčí a zaklape zobákem.

V okolí Měchenic by se teoreticky mohl vyskytovat i kalous ušatý, neboť charakter krajiny tomu odpovídá. Kalous je roztomilá sova o něco málo menší než puštík a jeho poněkud legrační vzezření mu dodává štíhlejší tvar těla a malá pírká na hlavě, připomínající ušní boltce. Kalouse jsem tu ale doposud neviděl ani neslyšel. Možná že ho máte v thuji nebo na vzrostlém hustém smrku na zahradě, a nevíte o tom. Proradí jej vývržky pod stromem a cákance bílého vápenitého trusu na větvích a na zemi.

Asi jsou dávno pryč doby, kdy se tu hojně vyskytoval sýček obecný a sova pálená. Oba jsou vázaní na staré lesy a opuštěná stavení, na krajinu bez hluché činnosti člověka. Možná že vám o nich vyprávěl některý z prarodičů.

Půjdete-li teď na jaře navečer nebo brzy ráno ulicemi Měchenic, přestaňte na chvíli myslet na svoje starosti a zaposlouchejte se. I přes zvuk projíždějících aut, motorek a jiné lidské činnosti byste mohli zaslechnout tok výra velkého nebo puštíka obecného. Třeba to pro vás bude docela nevěšední zážitek!

Martin Kupka



Puštík obecný

Japonská zahrada

Tip
na výlet

Březová – Oleško

Ráda bych vás pozvala na malý výlet do místa, které je na dohled z Měchenic, a to do Japonské zahrady v Březové – Olešku, Vltavská 1048.

Jedná se vlastně o dvě zahrady. První a menší (cca 350 m²) z nich, Zahradu tří bran, začali manželé Wiesnerovi budovat již v roce 1994. Tato zahrada má především funkci tzv. zahrady statické, neboli je určená hlavně k pozorování. Do zahrady s oplocením ze živého plotu zeravů se vstupuje bránou z živých oblouků jedlovců kanadských a habru. Centrální prostor vyplňuje symbol jin/jó. Scenérii dotvářejí tři kamenné lucerny, malé jezírko, plocha světlého šterku s pěti kameny ve tvaru souhvězdí Cassiopea a šterkový oceán s ostrovy. Díky úseku s čajovou chýší je 1100 m² velká druhá zahrada, Zahrada nad řekou, vlastně procházkovou čajovou zahra-

dou. Její ohrazení tvoří klasická bíle omítnutá zeď se vstupními dvoukřídlymi vraty se dvěma kamennými lvy, strážci zahrady. U vchodu nechybí tradiční nádržka na očištění tsukubai. Návštěvník se pohybuje po klikatých cestičkách, které odrazují démony. Zahradou protéká potůček, ústící do rybníčku s typickými japonskými rybami, kapry koi. Rybníček je centrem nižší části zahrady, do které se schází po sedmi kamenných stupních a v níž umělý ostroh vyvolává dojem horské krajiny. Zahrada je osazena množstvím citlivě tvarovaných dřevin, japonských lamp, různých plastik a kamenů.

Návštěvníka přivítají velice příjemní majitelé zahrady a poskytnou mu zasvěcený



výklad, po kterém je možné procházet se nebo posedět v zahradě a obdivovat výhled do údolí Vltavy včetně Měchenic na druhém břehu.

Za zastavení rozhodně stojí i výstava bonsajů, suiseiki (sbírkové přírodní kameny na podložce), okimono (různé předměty ze slonoviny, dřeva, rákosu a dalších materiálů sloužící k výzdobě) a rostlin v různých nádobách. K prohlídce zve i japonská galerie nebo stálá výstava obrazů lvy Hüttnerové.

V areálu zahrady se také konají různé společenské akce, jako je vítání jara, příležitostné výstavy atd. Návštěva zahrady je v podstatě možná kdykoliv, raději ale po telefonické domluvě (602 315 658), ideální jsou jarní nebo letní měsíce. Jak jsem již na začátku uvedla, chtěla jsem vás pozvat na malý výlet. K zahradě vede červená turistická značka, a to od nádraží v Davli. K zahradě jsou to jen cca 2 km, ale musíte se připravit na poměrně příkré stoupání od Maškova mlýna v údolí Záhořanského potoka.

Krásný zážitek z výletu přeje

Eva Příbilová

Rudolfinum

na Barče

Skupina Rudolfinum, v současnosti nejoblíbenější kapela v Měchenicích, hraje pod tímto názvem již téměř neuvěřitelný rok, pod jinými názvy od nepaměti. Přestože si kapela nikdy nedělala nějaké ambice na pódiová vystupování, díky stoupající popularitě pomalu, ale jistě, začíná zasahovat i do kulturního dění mimo katastr rodné hroudy – píše se v úvodu info letáku z vystoupení

– 24. listopadu 2012 v pražském kulturním domě Barikádníků, zjednodušeně zvaném Barča. Na vystoupení je přišla podpořit také třicítka měchenických fanoušků.

Skupina Rudolfinum úspěšně vystoupila na country festivalu Tomáše Linky, konaném 21. července 2012 v kempu na Vochtance. Získala zde, těsně za místní kapelou, druhé místo.

Velké přání členů souboru, zahrát si alespoň jednou v hlavním městě, se splnilo. Do budoucna chce skupina nazkoušet několik

nových skladeb a vytříbit ty, které již jejich posluchači dobře znají.



Milí čtenáři,

dovolte mi, abych Vám představila Základní školu Davle.

Jsmo tradiční základní školou s devíti ročníky, které v letošním školním roce navštěvuje 260 žáků. V měsíci únoru proběhl zápis do 1 ročníků a tak k nám od září přibude 45 nových žáčků, pro které chystáme nové, moderní třídy.

Snažíme se o to, abychom naše děti učili zajímavě, moderně a poskytli jim kvalitní všeobecné základní vzdělání. Vyučujeme podle školního vzdělávacího programu Učíme se pro život a již tento název sám napovídá, že se ve výuce zaměřujeme na maximální propojenost teorie s praktickým přínosem do reálného života. Máme tým kvalifikovaných pedagogů, kteří svoji práci dělají rádi a svoje učitelské řemeslo neustále rozvíjejí a obohacují o nové poznatky a zkušenosti.

V roce 2012 jsme vybudovali dvě zcela nové multimediální učebny, které využívá-

me nejen pro výuku informatiky, ale též přírodopisu, zeměpisu, fyziky a dalších předmětů. Kvalifikovaně vyučujeme jak anglický, tak německý a francouzský jazyk – při jazykové výuce využíváme moderní média či časopisy. Navíc umožňujeme svým žákům i účast na krátkodobých zahraničních zájezdech za účelem procvičení cizího jazyka aktivní formou.

Naše škola zajišťuje pro své svěřence pestrou škálu odpoledních kroužků a aktivit. Mezi velmi oblíbené patří výtvarný kroužek, sportovní aerobic, taneční studio Hazard, atletika, míčové hry, dramatický kroužek či zdravotnický kroužek. Se školou dlouhodobě a úspěšně spolupracuje Povltavská fotbalová akademie – skvělý tým pro všechny co milují fotbal a chtějí v něm být úspěšní – a také tenisový oddíl a oddíl judo. V prostorách davelské školy sídlí též Základní umělecká škola, kam mnoho našich žáčků dochází na výuku hry na flétnu, saxofon, kytaru, housle apod. Nabídku odpoledních ak-

tivit neustále rozšiřujeme podle zájmu našich žáků.

Součástí školy je rovněž školní družina, která po celý školní rok připravuje dětem pestrý program plný her, sportování a tvořivých nápadů. Navíc nabízí i množství dalších zájmových aktivit, mezi něž patří například práce v keramické dílně, používání netradičních výtvarných technik či pohybové vyžití ve sportovním kroužku. Školní družina organizuje každoročně též oblíbený prázdninový cyklotábor.

Máte-li si o naší škole vytvořit ucelený obrázek, je třeba říct i to, že při ní aktivně pracuje školská rada, máme žákovský parlament, pořádáme pravidelná setkání s rodiči našich žáků – snažíme se o otevřenou komunikaci a vítáme zajímavé podněty a nápady od dětí i rodičů.

Aktuální informace o dění v naší škole najdete na www.zs-davle.cz.

za tým davelské školy
Mgr. Jana Hrubá, ředitelka

Vánoční koncert manželů Kotalových

O poslední adventní neděli loňského roku se Na zámečku uskutečnil již tradiční vánoční koncert manželů Kotalových a jejich malého synka Matěje.

Na programu byly skladby z děl I. Stravinského, A. Messagera, C. M. von Webera, V. Bucchiho a dalších.

Ve velmi přátelské atmosféře posluchači strávili sváteční chvíle poslechem, společným zpěvem vánočních koled a ochutnávkou hospodyňkami přineseného cukroví.

Rádi bychom poděkovali nejen manželům Kotalovým, kteří pro nás hráli pouze za symbolickou cenu, ale i panu Iljovi Holubovi za poskytnutí prostor a za nabídnutý punč.

Doufáme, že tento rok již budeme moci využít většího prostoru pro pořádání koncertu v nově zrekonstruovaném prostoru pod obecním úřadem.



Aktivity občanského sdružení Hvozdík

Rodinný klub Hvozdík se v prosinci minulého roku přestěhoval z fary ve Hvozdnici do vlastního zázemí – jurty na Šerpinách. Jurta je zateplená a topí se v ní. Má dřevěnou podlahu a vnitřek je vybaven stoly, židličkami, kamny, věcmi na odpočinek, nádobím atp.

Každé úterý a středu (8–16 h) a čtvrtky (8–13 h) do lesního klubu docházejí děti ve věku od 3 do 7 let. Většina programu se odehrává venku. Děti tak mají možnost naplno si užít a prožít pobyt v přírodě ve všech ročních obdobích a za každého počasí. S lesním klubem úzce spolupracují i rodiče



děti. Přispívají na činnost klubu, pomáhají připravovat slavnosti, zúčastňují se brigád, přinášejí nápady, podněty a občerstvení.

V sobotu 9. února se rodiče s dětmi sešli v jurtě, kde se připravovali na masopust. Z papíru a vlny vyráběli masky a také si svázali a vybarvili zpěvníčky s masopustními písněmi a říkadly. V úterý 12. 2. dopoledne vyšel masopustní průvod od jurty, prošel se směrem na Račana. Podávala se masopustní polévka s domácím chlebem a koblihy.

Občanské sdružení Hvozdík dále plánuje na jaro a léto:

- otevření lesního klubu Hvozdíček pro rodiče a děti do 3 let, od dubna vždy v pátek od 9.30 do 11.30 hodin, ve kterém se děti a rodiče seznámí s děním v lesní školce. Budou společně poznávat přírodu, hrát si v ní, tvořit z přírodnin a poznávat tradice

- akce pro veřejnost: Den otevřených dveří, tvůrčí dílny pro děti i dospělé, besedy s cestovateli, knihovnu pro rodiče, jógu, příměstský tábor v lese Rozmarné léto v termínech 15.–19. 7., 22.–26. 7., 12.–16. 8., 19.–23. 8. 2013 a další.

Rodiče, kteří uvažují o docházce dítěte do lesního klubu, se mohou se svými dětmi přijít podívat a vyzkoušet si, jak vypadá den v lesní školce. Zkušební dopoledne je zdarma.

Kontakt:
<http://hvozdik.webnode.cz>
os.hvozdik@gmail.com
tel. 603 957 866 – Hana Gazdová

Akce vodáckého oddílu na rok 2013

1. 1. 2013 – Novoroční plavba – zahájení vodáckého roku

leden 2013 – turistika

únor 2013 – turistika – toulání po Brdech

únor 2013 – turistika – jeskyně v našem okolí

březen 2013 – promítání a povídání o našich a cizích vodáckých cestách

březen/duben 2013 – Kocába

duben 2013 – valná hromada TJ Sokol Měchenice

duben 2013 – rodičovská a členská schůzka

duben 2013 – velikonoční splav (Dyje, Nisa nebo Dunaj)

duben/květen 2013 – brigáda – lepení lodí

květen 2013 – úvodní splav – odemykání vody (Sázava nebo Berounka)

8.–12. 5. 2013 – Spreewald – Lübbenau

19. 5. 2013 – Benátky na vodě – Vogalonga

červen 2013 – Den dětí na vodě

červenec 2013 – Vodácký výlet na ostrov

20.–27. 7. 2013 – Vodácký putovní tábor – Polsko – řeka Gwda

červenec/srpen 2013 – Plavba neobvyklých plavidel – 4. ročník

srpen 2013 – OC-mánie – setkání kanoistů – slalomová trať Roztoky

srpen/září 2013 – Dětský splav (pro tatínky s dětmi)

září 2013 – Čištění Vltavy – kemp Spolí

někdy 2013 – Kurz první pomoci a záchrany na vodě, instruktorský kurz

říjen 2013 – brigáda

15. 12. 2011 – Vánoční Sázava

prosinec – Velká foto soutěž o nejlepší vodácký snímek

Každý měsíc cestovatelská beseda, nebo vlastivědný, nebo turistický výlet v okolí – termíny po domluvě. Další akce podle domluvy. Změna programu a termínů vyhrazena!

Přihlášky a informace na:

vodaci.mechenice@seznam.cz

Vodácký oddíl při TJ Sokol Měchenice
pořádá
od 20. do 31. 7. 2013

VODÁCKÝ ZÁJEZD do Polska na řeku Gwda

Jedná se o nížinnou řeku s mírným proudem
Akce je vhodná i pro rodiny s dětmi
Děti a mládež do 14 let jen v doprovodu rodičů
nebo jiné dospělé osoby

Ubytování
ve vlastních stanech a spacíkách, vlastní lázeň a kempy

Strava
z vlastních zásob individuálně nebo v menších skupinkách,
příležitostně možnost nákupu

Další informace a přihlášky
tel.: 774 870 680, e-mail: uobc.mechenice@seznam.cz



dokamen.cz

Váš dodavatel ekologických paliv

-  PALIVOVÉ DŘEVO
-  DŘEVĚNÉ BRIKETY
-  DŘEVĚNÉ UHLÍ
-  PELETY

Tel.: 603 835 362

E-mail: info@dokamen.cz

Sklad: Sloup u Davle, 252 06

Otevírací doba:

Po-Pá: 8.⁰⁰ - 16.⁰⁰ So: 8.⁰⁰ - 11.³⁰

www.dokamen.cz

Uklízečka – nabídka přivýdělku

Hledá se uklízečka pro úklid
dvoupatrového rodinného domu
v Měchenicích.

Úklid 5x týdně na 1-2 hod./denně.
Jedná se o běžný úklid:
vysát, vytrít, případně umýt nádobí.

**NEJLÉPE
ČIPERNÁ DŮCHODKYŇE.**

Mzda cca. 4 000 Kč/měs.

Zájemci volejte na telefonní číslo:
+420 733 619 002

v době 7.00–16.00 hod.



ELEKTRO INSTALAČNÍ PRÁCE

- silnoproudé rozvody
- slaboproudé rozvody
- montáže a opravy
rodinných domů, bytů
- rozvody TV, telefonů
a zabezpečovací techniky



Kontakt:

**Petr DEMIŠ
Měchenice 72**

**petr.demis@seznam.cz
tel: 603 349 501**

Instalačerské práce

- voda
- kanalizace
- plyn
- topení

- řešení havárií
- možnost víkendových prací
- příjezd v dohodnutém,
vámi požadovaném termínu
- zakázky na klíč



Kontakt:

**JAROMÍR DLESK
Tel.: 607 186 463
jaromir.dlesk@seznam.cz**



Pavel Běhavý

PILA MĚCHENICE

prkna, fošny, trámy, krovy včetně montáže,
střešní latě, sušení, hoblování, opracování řeziva,
palubky, OBS desky a jiné

**Vltavská 20
252 06 Měchenice**

tel: 603 701 093

fax: 281 981 854

e-mail: pila.mechenice@volny.cz
www.pilamechenice.cz

Měchenický čtvrtletník – číslo 1/2013, ročník 3, vychází dne 5. 3. 2013. Vydává obec Měchenice. Šéfredaktorka: Hedvika Fischelová, redaktori: Kateřina Gavlasová, Max Fischel, Martin Kupka. Autoři článků: Ivana Minksová, Zatron, Jana Hrubá, Bohumil Čadil, Ján Gazda. Editorka: Ivana Minksová. ISBN MKČRE 20202

Adresa redakce a inzerce: Obecní úřad Měchenice, Hlavní 4, 252 06 Měchenice, e-mail: ctvrtletnik@gmail.com. Grafická úprava: Jana Niedermayerová. Tisk: Laminoservis, Praha. Náklad 350 ks. Uzávěrka příštího čísla je 15. 5. 2013.